

Oikeusneuvos Jaakko Autio

28.11.2025

Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle

HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE METSÄSTYSLAIN 41 §:N MUUTTAMISESTA (HE 173/2025 VP)

Lausuntonaan korkein hallinto-oikeus esittää seuraavan.

Korkein hallinto-oikeus on antanut 25.9.2025 maa- ja metsätalousministeriölle lausunnon metsästyslain muuttamista koskevasta hallituksen esityksen luonnoksesta. Korkeimman hallinto-oikeuden sekä kyseessä olevaa että edellistä hallituksen esitystä (HE 21/2025 vp) koskevat lainsäädäntötekniset huomiot on pääosin sisällytetty nyt eduskunnalle annettuun hallituksen esitykseen.

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat antaneet 17.6.2025 direktiivin (EU) 2025/1237 neuvoston direktiivin 92/43/ETY (luontodirektiivi) muuttamisesta suden (*Canis lupus*) suojeluaseman osalta. Susi siirrettiin muutoksen myötä EU:n alueella luontodirektiivissä tiukasti suojeltujen lajien liitteestä IV liitteeseen V, jonka sisältämät lajit eivät ole yhtä tiukasti suojeltuja kuin liitteeseen IV sisältyvät lajit. Luontodirektiivi lähtökohtaisesti sallii liitteen V lajien metsästyksen, joten suden metsästys tulee yleisesti mahdolliseksi, mutta metsästyksen edellytyksenä on edelleen luontodirektiivin velvoitteiden mukaisesti lajin suotuisan suojelun tason säilyminen.

Esityksessä esitetään poistettavaksi metsästyslain 37 §:n 3 momentin säännös suden ympärivuotisesta rauhoituksesta. Suden ympärivuotisen rauhoituksen poistaminen mahdollistaa suden metsästyksen lain 10 §:n mukaisen alueellisen kiintiön perusteella.

Metsästyslain 10 §:n 1 momentin nojalla annettavalla valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla metsästettävistä riistaeläinlajeista, pyyntiluvan ja alueellisen kiintiön myöntämisen edellytyksistä sekä myöntämisessä noudatettavasta menettelystä ja muista pyyntilupaa ja alueellista kiintiötä koskevista seikoista sekä pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta. Pykälän 2 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan rajoittaa pyyntilupien ja alueellisen kiintiön nojalla sallitavan metsästyksen vuotuista saalismäärää.

Perustuslain 80 §:n 1 momenttiin sisältyvän pääsäännön mukaan asetukset antaa valtioneuvosto, jollei asetuksen antajasta laissa erikseen muuta säädetä. Valtioneuvoston ja ministeriön välisessä toimivallan jaossa lähtökohtana on, että valtioneuvosto antaa asetukset laajakantoisista ja periaatteellisesti tärkeistä asioista sekä niistä muista asioista, joiden merkitys sitä vaatii. Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä on katsottu perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaisena periaatteena olevan se, että ministeriölle voidaan osoittaa asetuksenantovaltaa lähinnä teknisluonteisissa sekä yhteiskunnalliselta ja poliittiselta merkitykseltään vähäisehköissä asioissa (esim. PeVL 33/2004 vp, s. 6 ja PeVL 27/2004 vp, s. 3). Lausunnossaan hallituksen esityksestä laiksi kalastuslain muuttamisesta (HE 29/2010 vp) perustuslakivaliokunta katsoi, että valtuus antaa

Korkeimman hallinto-oikeuden henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla www.kho.fi
Uppgifter gällande behandlingen av personuppgifter i högsta förvaltningsdomstolen och dataskydd finns tillgängliga på www.hfd.fi

säännöksiä pyydysten käyttöajasta ei ole teknisluonteinen säännös, joka voitaisiin ottaa ministeriön asetukseen (PeVL 20/2010 vp).

Nykyinen sääntely metsästyslain 10 §:n eri asetustasoilla säädetyistä valtuuksista on tullut metsästyslakiin muutoksella 159/2011. Perustuslakivaliokunta antoi tuolloin hallituksen esityksestä lausuntonsa (PeVL 48/2010 vp), jossa valiokunta ei kuitenkaan käsitellyt metsästyslain 10 §:n asetuksenantovaltuuksia. Korkein hallinto-oikeus katsoo, että toimivallan jako valtioneuvoston ja maa- ja metsätalousministeriön asetustasojen välillä ei ole laissa kaikilta osin enää johdonmukainen. Perustuslakivaliokunnan vakiintuneen tulkintakäytäntöjen mukaista toimivallanjakoa olisi syytä tarkastella, kun alueellisten kiintiöiden tosiasiallista merkitystä luontodirektiivin mukaisten lajien metsästyksessä lisätään.

Lainsäädäntöteknisenä yksityiskohtana korkein hallinto-oikeus huomauttaa, että metsästyslain 10 §:ssä sanoja ”ja” sekä ”tai” on käytetty jossain määrin epäjohdonmukaisesti: ”Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä pyyntiluvan *tai* alueellisen kiintiön nojalla metsästettävistä riistaeläinlajeista, pyyntiluvan *ja* alueellisen kiintiön myöntämisen edellytyksistä sekä myöntämisessä noudatettavasta menettelystä ja muista pyyntilupaa *ja* alueellista kiintiötä koskevista seikoista sekä pyyntiluvan *tai* alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta. Pyyntilupien *ja* alueellisen kiintiön nojalla sallittavan metsästyksen vuotuista saalismäärää voidaan rajoittaa.”

Korkein hallinto-oikeus toteaa lisäksi yleisenä huomiona, että viimeisen kymmenen vuoden aikana metsästyslakiin on tehty noin 20 muutosta eli keskimäärin kaksi vuodessa. Muutokset on usein valmisteltu varsin kiireisellä aikataululla pitkälti viittaustekniikkaa hyödyntäen, jonka seurauksena metsästyslaki on muuttunut paikoin vaikeaselkoiseksi.